

Lyngby (Wilmann) forleden Dag vilde gøre det til, at der er Jernbanemennesker, som kun have 300 Kr.. Det kan nok være at der er dem, der kun faa 300 Kr. i Løn, men saa faa de dette i Forbindelse med andet. Jeg tror f. Eks., at der er Koner, som ere Ledvøgttere, og som kun faa 300 Kr.; men deres Mænd have da fuld Arbejdsfortjeneste paa Banen, og dersom han gik derfra, vilde Konen vist gaa fra det andet ogsaa. Der kan ogsaa tænkes Folk, der sidde ved et Banehus. De ere blivne svagelige og uskikkede til andet Arbejde og skulde egentlig afskediges, men de foretrække, fordi Pensionen og Understøttelsen vilde blive for lille, at tage et Vogterhus og de 300 Kr. Dette maa anføres, for det lyder lidt galt, naar man siger: Tænk jer bare, der er Jernbanemænd, der kun faa 300 Kr. Der ligger deri en lille Agitation, som helst skulde stoppes.

Der er et andet Forhold, som Udvalget i Fjor arbejdede paa, og som jeg haaber, det ogsaa nu vil tage op til Drøftelse. Det er det saakaldte Elevspørgsmaal. Ikke alene Elevernes Antal, deres Uddannelse, deres Eksaminer, men ogsaa deres Lønningsforhold og endelig deres Forhold, naar de ere udlærte, ikke mindst det Antal, der behøves. Ved Banerne gaar det vel ret naturligt, men f. Eks. ved Postvæsenet er der en hel Mængde Mennesker, som privat faa deres Uddannelse, og saa er der mange Gange for mange, naar der skal antages Assistenten. De mene, at Samfundet er i Gæld til dem, fordi de have sørget for den private Undervisning. Dersom det ved alle Etater blev saaledes, at vi havde en Slags Elevskole, hvor Eleverne kun fik en Lønning, som jeg vilde kalde Opholdslønning — egentlig bør de ingen Løn have, saaledes er det i andre Etater, men naar man fordrer en Eksamen, inden de faa Ansættelse, bør man give dem en Løn som nu, maaske en Smule højere — burde ikke en eneste Assistent ansættes med 900 Kr., han burde have 1,200 Kr. De vedkommende have nemlig til den Tid naaet en saadan Alder, at de ofte tænke paa at sætte Bo. Jeg vil ønske, man vil fremme den Tanke, som blev fremsat i Udvalget, at vi faa en Elevskole, hvor Eleverne ere fra det 20de til det 24de Aar, hvor de altsaa ikke skulle tjene noget, men skulle uddanne sig og saa vidt muligt fries for at sætte Gæld og derefter gaa over til en Løn paa 1,200 Kr.

Vende vi os nu til vor finansielle Stilling, kan det jo ikke nægtes, at den

ser sørgelig ud. Naar den ærede Finansminister forleden udtalte, at Finansloven mulig vilde vise et Underskud paa 6—7 Mill. Kr., og man saa kommer med Lønningslove, der ville tage $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. — de ville nu kræve mere, for der vil komme den forøgede Pensionsbyrde, som vil følge af de højere Lønninger, efter hvilke Pensionerne en Gang i Tiden skulle beregnes —, siger jeg, at saa er der god Grund til at spørge, om man kan gaa ind paa dette. Jeg tror, Nødvendigheden kræver, at vi give en Lønforbedring, og en saadan, som jeg antydede. Der maa naturligvis saasaa tages Forholdsregler for at skaffe Penge paa dette Omraade. Her viger jeg ikke tilbage for at udtale den Mening, at de, der benytte vort Post-, Telegraf- og Jernbanevæsen, maa sandelig ogsaa se at opretholde dem. Naar der er Underskud af 1 Mill. Kr. paa Statsbanerne, en hel Del paa Postvæsenet, hvis dette Lønningsforslag gaar igennem, paa 150 à 200,000 Kr., er der god Grund til at forlange af dem, der benytte disse Etater, som ere satte i System fra Statens Side, at de betale saadanne Takster paa de forskellige Omraader, at de kunne betale sig.

Der ere enkelte Medlemmer, som have været inde paa et Spørgsmaal, som jeg haaber, Regeringen særlig vil lægge sig efter. Det er det gamle demokratiske Princip, at man skal spare, hvor man kan uden Skade for Forholdenes Udvikling. Den ærede næstsidste Taler var temmelig stærkt inde paa en hel Mængde saadanne Forhold. Jeg tror, jeg kan paapege andre, hvor der ved Hjælp af Administrationen kunde tjenes noget. Jeg vil begynde med Banernes Byggeforskel. Er der nogen, der har bygget dyrt her i Landet, har det altid været Staten, men af alle Statsindretninger er der ingen, der bygger saa dyrt som Banerne, om det ligger noget i, at der kan være en vis Interesse fra Statsbanebestyrelsens Side i at faa saa store Summer ud som muligt, ved jeg ikke. Jeg kunde være enig med den ærede næstsidste Taler, der mente, at Overbestyrelserne for de forskellige Etater burde have Tantieme af den Indtægt, vedkommende Institution kan bringe, det kunde jo være, at vi derved kunde opnaa lidt Besparelse. Men lad os se paa Personalet ved Banerne. Jeg tror, at der her er en stor Overflødighed. Nu ved jeg vel, at man skal i ordinære Tider have flere, end der lige skal til, idet der kan komme ekstraordinære Forhold, der kræve det, men selv under Iagttagelse af dette,